

Список використаних джерел:

1. Поло В. Штучний інтелект в управлінні персоналом: переваги та можливості. 2023. URL: <https://surl.lu/bsftuh> (дата звернення: 20.09.2025)
2. Тимошенко Є.А. Правове забезпечення використання штучного інтелекту в Україні. Дис. ...док.філ. Київ : 2024. 205 с.
3. Полупан Л. Популярність Copilot в Україні постійно зростає. 2025. URL: <https://surl.li/igtour> (дата звернення: 20.09.2025)
4. Максименко К. SoftServe запускає стратегічну програму з генеративного ШІ для підвищення кваліфікації працівників. 2024. URL: <https://surl.li/bkhczp> (дата звернення: 20.09.2025)
5. Шарко О., Інтеграція ШІ в компанії: як виміряти ефективність та які метрики відстежувати. 2025. URL: <https://surl.li/gxxuxc> (дата звернення: 20.09.2025)
6. Тренди HR у 2025 році. URL: <https://hurma.work/blog/trendi-hr-2025/> (дата звернення: 20.09.2025)

УДК 35.08:343.352

Костюков В'ячеслав

аспірант кафедри публічного адміністрування

Міжрегіональна Академія управління персоналом

ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ: АНТИКОРУПЦІЙНИЙ ВИМІР

Ключові слова: публічна служба, корупція, протидія, запобігання.

Актуальність теми зумовлена тим, що сучасний розвиток України нерозривно пов'язаний з якістю та ефективністю публічної служби. В умовах інтеграції до європейського простору та посилення демократичних цінностей, вдосконалення державної служби стає одним із ключових пріоритетів.

Особливе місце в цьому процесі займає боротьба з корупцією, яка розглядається не просто як окремий напрям політики, а як фундаментальний вимір модернізації публічного управління.

Мета дослідження - дослідити антикорупційний вимір, що визначає основні вектори розвитку публічної служби, оскільки лише за умов подолання корупції можливо забезпечити прозорість, відповідальність та довіру громадян до державних інституцій.

Протягом останніх років було ухвалено низку нормативно-правових документів для удосконалення антикорупційної політики. Синхронний аналіз соціально-економічних та соціально-політичних чинників корупції в Україні свідчить про недостатню безпеку й непослідовність, формальний підхід до формування та реалізації антикорупційних заходів; боротьба з корупцією здійснюється на широкій інституційній платформі; недостатня підтримка громадських антикорупційних ініціатив з боку держави призводить до поверхневого усвідомлення проблеми та боротьби лише з наслідками корупції, а не з її першопричинами; непрозорість у процесах приватизації та необґрунтоване надання економічних пільг створює сприятливе середовище для корупції; юридичні прогалини та суперечності в законах унеможливають дієвий контроль за чиновниками та надійний захист від корупції [3, с. 125].

Запобігання корупції в публічній службі базується на використанні інструментів, що мінімізують ризики зловживання службовим становищем, та на впровадженні практик, які забезпечують абсолютну прозорість функціонування державних інституцій.

Ефективні державні антикорупційні ініціативи повинні фокусуватися на інформаційній складовій: на залагодженні відкритих інформаційних потоків, проведенні роз'яснювальної роботи та створенні сприятливого комунікаційного середовища. Це сприятиме формуванню незалежної громадської думки та активній участі суспільства в антикорупційному діалозі. Відкритість даних та інформування громадськості є інструментом для встановлення ефективного зворотного зв'язку, який сприяє залучення громадян до процесі державного

управління. Такий механізм дозволяє адекватно реагувати на корупційні прояви та раціонально впливати на них, що є необхідною умовою для ефективного запобігання корупції.

Аналіз показує низький рівень взаємодії між суб'єктами протидії корупції, що сприяє зниженню її ефективності та одночасно посилює строки досягнення завдання з подолання/зменшення рівня корумпованості. Ця ситуація обумовлена присутністю автентичного дублювання повноважень суб'єктів протидії корупції передусім у питаннях формування антикорупційної політики, здійснення розслідувань та відсутністю державних стимулів для колаборації [1, с. 219].

У наукових підходах [2, с. 276] слушно зазначається про доцільність підвищення рівня підзвітності та прозорості діяльності органів публічної влади шляхом оптимізації процедур зовнішнього та внутрішнього аудиту. Ключове значення у боротьбі з корупцією відводиться інституційній спроможності антикорупційних органів. Для цього потрібно забезпечити їх незалежність, покращити фінансування та підвищити рівень професіоналізму їх спеціалістів.

Адаптація до міжнародних стандартів, впровадження сучасних технологій, забезпечення підзвітності та прозорості органів публічної влади є ключовими детермінантами для ефективного подолання корупційних діянь. Критичну роль у побудові ефективної та прозорої системи державного управління також відіграє формування культури нетерпимості до корупції у суспільстві [2, с. 276].

Для зниження рівня корупції держава має бути зацікавленою у співпраці з громадськістю та брати до уваги, що актуальними організаційно-правовими аспектами ефективної участі громадян з приводу формуванні та втілення антикорупційної політики є: по-перше, забезпечення прозорості діяльності органів влади, своєчасного інформування громадян щодо управлінських рішень, детальне роз'яснення майбутніх планів, забезпечення права громадян на доступ до публічної інформації; по-друге, удосконалення існуючого антикорупційного законодавства, що забезпечує результативні механізми участі

громадян у формуванні та втіленні державної антикорупційної політики; по-третє, формування умов для виконання антикорупційної експертизи громадськістю відносно виявлення у положеннях нормативно-правових актах (їх проєктах) корупційних ризиків; по-четверте, створення умов для існування стійких форм ефективного діалогу між владою та громадськістю стосовно формування та впровадження державної антикорупційної політики на засадах партнерства та взаємодії; по-п'яте, здійснення заходів, спрямованих на інформування громадськості щодо питань запобігання та протидії корупції, які сприяють формуванню у свідомості громадян нульової толерантності до корупції, впровадження заходів, що мотивують пошук, одержання, опублікування та поширення інформації про корупцію у межах закону [4, с. 181-182].

Відновлення довіри до влади, залучення громадськості до антикорупційних заходів і справжнє партнерство між ними – це ключові фактори. Вони дозволять використовувати інтелектуальний потенціал суспільства для прийняття ефективних рішень, що, у свою, чергу, оптимізує антикорупційну політику та створює додаткові раки для запобігання корупції.

Таким чином, для успішної боротьби з корупцією необхідний комплексний, інституційний підхід, який включає в себе не лише зміну законів, а й посилення прозорості та доброчесності, залучення громадськості та боротьбу з першопричинами, а не лише з проявами корупції. Саме такий підхід допоможе відновити довіру суспільства до державних інституцій, забезпечити ефективне функціонування публічної служби та створити міцну основу для сталого розвитку України.

Список використаних джерел

1. Лук'янова Г. Ю. Сучасні підходи до класифікації суб'єктів протидії корупції в Україні. Юридична наука. № 3(105). 2020. С. 211-221. DOI: 10.32844/2222-5374-2020-105-3.27

2. Омельченко І. О., Яра О. С. Адміністративно-правовий механізм запобігання та протидії корупції на публічній службі. Юридичний науковий електронний журнал. № 7. 2024. С. 274-276. URL: http://lsey.org.ua/7_2024/68.pdf
DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-7/66>

3. Скобіна І. І., Дубич К. В. Організаційно-правові засади запобігання корупції в державному управлінні. Інвестиції: практика та досвід. № 8. 2021. С. 120-126.

4. Хабарова Т. В. Роль громадянського суспільства у запобіганні та протидії корупції. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Право». Вип. 35. 2023. С. 178-184. DOI: <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2023-35-20>

УДК 351.851

Котигорох Андрій

здобувач вищої освіти факультету права, публічного управління і менеджменту
Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла

Коцюбинського

Лапшин Сергій

кандидат історичних наук, доцент кафедри публічного управління та
менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені

Михайла Коцюбинського

ОСВІТА ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ТРЕНДИ

Ключові слова: публічне управління, професійна освіта, компетентність, цифровізація, розвиток персоналу.

Актуальність. Розвиток людського капіталу в публічному секторі є ключовою умовою ефективного функціонування демократичної держави. В умовах трансформації українського суспільства, євроінтеграційних процесів і цифровізації органів влади постає необхідність формування нової генерації